

Előfohász: „⁵Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki én bennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.”(Jn15,5) Ámen

Ének: 274:1-4, „Ki Istenének átad mindent...”

Előima: Mindenható Urunk!

Készek vagyunk ma átadni Neked mindent, mindent a Te szent kezébe helyezni. Egyedül Te vagy az, akiben megbízunk, aki előtt bármit is elrejteni felesleges, hiszen ismersz bennünket. Te vagy az, aki tudsz gondolatainkról, előtted játszódik le az egész életünk, tudsz szívünk minden dobbanásának minőségéről úgy irányodba, mint embertársaink irányába. Ezért merjük ma Tőled azt kérni, hogy Igéddel tisztogass a mi életünkben. Hiszen annyi felesleges dolgot cipelünk magunkban, annyi mindenre figyelünk, s annyi embernek a véleményével és dolgokhoz való hozzáállásával foglalkozunk, hogy közben megfeledkezünk arról a feladatról, amit Tőled kaptunk.

Hadd tudjunk ma egy közösségként tekinteni a Te csodáidra. Hadd tudjuk átadni Neked mindazt, ami súlyos gond, seb és bű és bánat a mi életünkben. Kérünk, építs ma bennünket lélekben és erősíts hitben..., hogy abban a csendességben, amely alatt fejet tudunk Előtted hajtani, s egyedül rád tudunk figyelni- részesülnünk abban a békességben, ami minden emberi értelmet felülhalad.

Kérünk, hadd munkálkodjon a kegyelemed és szereteted életünkben. Te, aki elválasztottad életünket, aki név szerint ismersz bennünket, jól tudod, hogy mi kell nekünk.

Ajándékozz ma meg bennünket Szentlelked erejével, hogy mindörökké azzal a Jézussal éljünk, akihez ma is menekülünk. Így könyörgünk, hogy az olvasandó igeszakaszok hadd végezzék el munkájukat a mi életünkben, hogy átéljük a bűnök bocsánatát, az elfogadást a részedről és határtalan szereteted. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket. Ámen

Ószövetségi ígérés: 1Móz 49

„¹Jákób hívatta fiait, és ezt mondta: Gyűljetek össze, hadd mondjam el, mi történik veletek majd egykor! ²Gyűljetek egybe, hallgassatok meg, Jákób fiai! Hallgassatok atyátokra, Izráelre! ³Rúben, te vagy elsőszülöttem, erősségem, férfierőm első termése: kiváltképpen

hatalmas, kiváltképpen erős. ⁴Kiáradtál, mint a víz, nem maradsz az első, mert atyád ágyába léptél, akkor meggyaláztál, nyoszolyámba léptél. ⁵Simeon és Lévi testvérek, fegyvereik erőszak eszközei. ⁶Társaságukba ne menj, lelkem, gyülekezetükkel ne egyesülj, dicsőségem! Mert embert öltek haragjukban, kedvtelésükben bikát bénítottak. ⁷Átkozott haragjuk, mert vad, és dühük, mert hajthatatlan. Szétosztom őket Jákóbban, elszélesztem Izráelben. ⁸Júda, téged magasztalnak testvéreid. Kezed ellenségeid nyakára teszed, leborulnak előtted atyádnak fiai. ⁹Fiatalkor oroszlán vagy, Júda, prédától lettél naggyá, fiam! Lehevert, elnyújtózott, mint a hím vagy a nőstény oroszlán – ki merné fölzavarni?! ¹⁰Nem távozik Júdából a jogar, sem a kormánypálca térdei közül, míg eljő Síló, akinek engednek a népek. ¹¹Szőlőtőhöz köti ki szamarát, nemes tőkéhez számárcsikóját. Ruháját borban mossza, köntösét a szőlő vérében. ¹²Szemei bornál ragyogóbbak, fogai tejnél fehérebbek. ¹³Zebulon a tengerpart felé lakik, a hajók kikötője felé, hátával Szidónra támaszkodik. ¹⁴Issakár nagy csontú számár, az aklok között heverész. ¹⁵De látva, mily jó a nyugalom, és milyen szép a föld, teher alá hajtja vállát, és robotoló szolgává lesz. ¹⁶Dán ítéli a maga népét, mint Izráel bármely törzse. ¹⁷Dán kígyó lesz az úton, vipera az ösvényen, a ló csüdjébe harap, és lovasa hanyatt esik. ¹⁸Szabadításodra várok, URam! ¹⁹Gádot martalócok marják, de ő a sarkukba mar! ²⁰Ásér kenyerere kövér, királyi csemegéket kínál. ²¹Naftáli gyors lábú szarvasüő, szép szavakat hallat. ²²Termő fa ága József, termő fa ága forrás mellett, ágai átnyúlnak a kőfalon. ²³Ezért keserítik, nyilazzák, kergetik az íjászok. ²⁴De íja nem remeg, izmos kezei fürgén járnak, hisz Jákób Erőssége tartja a kezét, Izráel pásztora, kösziklása, ²⁵atyád Istene, aki megsegít téged, a Mindenható, aki megáld téged az ég áldásával felülről, a lent elterülő mélység áldásaival, az emlékek és anyaméh áldásaival. ²⁶Atyád áldásai erősebbek az örök hegyek áldásainál, az örök halmok gyönyörűségénél; szálljanak József fejére, a testvérei között megszentelt fejére! ²⁷Benjámin ragadozó farkas, reggel zsákmányt eszik, este prédát oszt. ²⁸Ez Izráel tizenkét törzse. Ezt mondta el nekik apjuk, amikor megáldotta őket; mindegyiket a ráillő áldással áldotta meg.

Jákób halála

²⁹Azután parancsot adott nekik, és ezt mondta: Ha majd elődeim mellé kerülök, atyáim mellé temessetek a hettita Efrón mezején levő barlangba! ³⁰Abba a barlangba, amely Kánaán földjén van Mamréval szemben a makpélai mezőn, amelyet Ábrahám vett meg a mezővel együtt a hettita Efróntól sírhelynek való birtokul. ³¹Oda temették el Ábrahámot és feleségét, Sárát, oda temették el Izsákot és feleségét, Rebekát, oda temettem el Leát is. ³²A hettitáktól megvett

tulajdon az a mező és a rajta levő barlang. ³³Miután Jákób mindezeket meghagyta fiainak, felhúzta lábait az ágyra, azután elhunyt, és elődei mellé került.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Jákób összehívta 12 fiát, hogy utoljára szóljon hozzájuk. Mindegyik külön ráillő áldásban részesült. De nem csak áldások voltak ezek, hanem intés jelleggel hangoztak el Jákób szájából, sőt van, amiben átok is található. Az áldások a jövőbe mutatnak, miközben a törzsek szerepe és sorsa van előttünk. A honfoglalás utáni kor viszonyaiba tekinthetünk bele az áldások nyomán.

A sorrendben először Lea fiai, majd a szolgálók gyerekei, s végül a Ráheldől született gyermekek vannak felsorolva. De legrészletesebben 5 fiáról beszél-Rúben, Simeon, Lévi, Júda, József, azokról a fiúkról, akik József történetében döntő szerepet játszottak.

3-4.v.

Rúben-ő az elsőszülött, s annyira szépen indul a jellemzése, majd meglepő a folytatás. Jákób megvonja tőle az elsőszülöttségi jogot vétke miatt. 1Móz35,22: „²²Amikor Izráel már azon a földön lakott, elment Rúben, és Bilhával, apja másodfeleségével hált, de Izráel tudomást szerzett erről.” Még apja él, s mintha már jogot tartott volna apja házára, mert neki ez jár, őt illeti.

A „kiáradt víz” jelző rámutat a gátat nem ismerő indulataira, sőt a szégyentelen tetteire is. Rúben bűnének pedig, ha nem is rögtön, de végül meglett a következménye. Apját meggyalázta, így alkalmatlanná vált az elsőszülöttségi jogra.

Később ez a törzs az utolsó helyen van említve, sőt korán meg is szűnik. (4Móz32, Bír5,15-) Nem származott ebből a törzsből sem próféta, sem bíra, sem király.

5-7.v.

Simeon-Lévi: Erőszakosságuk megátkozással zárul. Ők álltak bosszút Sikemben Dina gyalázásáért. (34.r.)Már akkor is haraggal tekintett Jákób rájuk tettük miatt. Itt pedig ítéletként jelenik meg a törzsek feloszlása.

Egyik törzs sem kap majd saját területet, hanem elszélednek Izráelben. Simeon egy kis idő múlva beolvad Júdába.

Lévi törzse még területet nem birtokolt, addig az Urat szolgálta: Az Úr lett az Ő örökségük.

8-12.v.

Júda- Ő az, aki miután a testvérek meg akarták ölni Józsefet, azt mondja, hogy inkább adják el a kereskedőknek. S később azért, hogy Benjámín hazamehessen kész, akár rabszolgaságot is vállalni Egyiptomban. Az oroszlán képe az erőt és a győzelmet jelenti. A királyi pálca= uralkodás.

Dávid királyságára tekintenek ezek a részek. A törzsek közötti elsőséget majd a népek felett uralkodó birodalom váltja fel. A jogar és a kormánypálca még nem a királyi hatalom jelvényei.

A következő uralkodó hoz majd áldást az egész országra. Rengeteg bor. Termés.

A Siló név jelentése bizonytalan, de messiási értékelésű név. S így a legtávolabbi jövőt tárja fel Jákób áldásával.

A szamár régebben az előkelők hatásállataként említett, csak később váltotta fel a ló, így megmaradt az egyszerű teherhordó állatnak. A messiási váradalmakban is szerepet kap.

13.v.

Zebulon-A törzs lakóhelyére mutat.

14-15.v.

Issakár-erős, de lusta. A kánaániak szolgája, csak azért, hogy nyugalma legyen.

16-17.v.

Dán-kis törzs, viszont veszélyt jelent a kánaániaknak. A honfoglaláskor a szomszédságába a terjeszkedő szándékú filiszteusok éltek.

18.v.

Isten szabadító beavatkozásában reménykedik. Zsolt 119,166: „¹⁶⁶Segítségemben reménykedem, URam, és teljesítem parancsolataidat.”

19.v.

Gád-Annak ellenére, hogy megvannak az ellenséges szomszédai(Moáb, Ammón), ő képes védekezni ellenük.

Ásér-a termékeny földre mutat. Területe legközelebb volt a tengerhez, s termékeny talajjal rendelkezett.

Naftáli-Szabadságszeretet.

22-26.

József- hosszabb áldást kap. Az áldásban ott van, hogy növekedni fog, s győzelmet arat ellenségein.

Benjamin-Az egész törzs jellemére utal Jákób. Bir20,25: „²⁵kivonult ellenük Benjámin Gibeából a második napon is, és leterítették Izráel fiai közül újabb tizenhét ember, akik a kardforgatásban mind jártasak voltak.”

Jákób halála

Jákób pontos leírást ad arról, hogy hová szeretné, hogy temessék.

Miután Jákób elmondta az áldásokat, visszafeküdt és elhunyt. Az elődei mellé temették, mint ahogy kérte. Ez is tükrözi, hogy mennyire összetartoztak. Rebeka és Lea temetéséről eddig nem volt szó.

Újszövetségi ígérés: Filippi 1,1-17

„¹Pál és Timóteus, Krisztus Jézus szolgálói mindazoknak a szenteknek Krisztus Jézusban, akik Filippiben vannak, püspökeikkel és diakónusaikkal együtt: ²kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.

Hálaadás és könyörgés a gyülekezetért

³Hálát adok az én Istenemnek, valahányszor megemlékezem rólatok, ⁴és mindenkor minden könyörgésemben örömmel imádkozom mindnyájatokért, ⁵mert közösséget vállaltatok velem az evangélium hirdetésében az első naptól fogva mind a mai napig. ⁶Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi Krisztus Jézus napjára. ⁷Így kell gondolkoznom mindnyájatokról, mert szívemben hordozlak titeket, mivel fogságomban is, az evangélium védelme és megerősítése közben is mindnyájan együtt részesültök velem a kegyelemben. ⁸Mert Isten a tanúm, mennyire vágyódom mindnyájatok után Krisztus Jézus szeretetével, ⁹és imádkozom azért, hogy a szeretet egyre inkább gazdagodjék bennetek ismerettel és igazi megértéssel, ¹⁰hogy megítélhessétek, mi a helyes, hogy tiszták és kifogástalanok legyetek Krisztus napjára, ¹¹és gazdagon teremjétek az igazság gyümölcsét Jézus Krisztus által Isten dicsőségére és magasztalására.

Pál fogsága az evangélium terjedését szolgálja

¹²Szeretném, ha tudnátok, testvéreim, hogy az én helyzetem inkább az evangélium terjedését szolgálja, ¹³mert ismertté lett az egész testőrségben és mindenki más előtt is, hogy Krisztusért viselem bilincseimet, ¹⁴úgyhogy többen azok közül, akik testvéreink az Úrban, fogságom körülményeiből bizalmat merítve félelem nélkül, bátran szólják Isten igéjét. ¹⁵Némelyek ugyan irigységből és versengésből, de mások jóakaratból hirdetik Krisztust: ¹⁶ezek szeretetből, mert tudják, hogy az evangélium védelmére rendeltettem, ¹⁷azok pedig számításból, nem tiszta lélekkel hirdetik Krisztust, mert azt hiszik, hogy gyötrelmet okoznak nekem fogságomban.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Filippit Nagy Sándor apja, II.Fülöp alapította.Pál apostol második missziói útja során jutott el Filippibe és alapította meg a gyülekezetet (ApCsel16). Az első megtérés Lídia nevéhez fűződik. Ez a közösség nemcsak befogadta az evangéliumot, hanem beálltak annak szolgálatába is. Pál annak ellenére, hogy el kellett hagynia a gyülekezetet nem hagyja őket magukra, hanem támogató jelleggel gondozta őket.

1.2.v.

A levél elején nem Pál és Timóteus személyén van a hangsúly, hanem azon, hogy Krisztus szolgálói. A szolgálat ebben az esetben is felette áll minden szolgálónak. Krisztus Jézus szolgálói: Pál, mint szolga Krisztustól függ, s tőle kapta a megbízását.

A címzetteket, a gyülekezeti tagokat Krisztusban szenteknek nevezi. Szent= Isten számára elkülönített. A páli levelekben nem találkozunk máshol a címzettek között a püspökökkel és a diakónusokkal. Nagy valószínűséggel közük volt az adományok összegyűjtéséhez, amit később Pál meg is köszön. Pál idejében a püspökök az adó beszédével foglalkoztak. A diakónusok pedig az áldozati húsok szétosztásával.

A szokásos bevezető köszöntés itt is megtalálható, ami zsidó békességköszöntés. Sám25,6: „⁶Ezt mondjátok neki: Békesség neked, békesség házad népének, békesség mindenednek!” S ezután a kegyelem kívánása. A békesség az, amit Isten az Ő megváltó cselekedetéhez köt. Ez a békesség az, ami meghaladja, amit az ember képes lenne felfogni. Ezáltal képes megőrizni a keresztyén ember legbelsőbb elhatározásait.

Róm5,10: „¹⁰Mert ha akkor, mikor ellenségei voltunk, megbékéltettünk Istennel Fia halála által, akkor, miután megbékéltettünk, még inkább üdvözíteni fog élete által.”

2Kor5,18: „¹⁸Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát.”

3-11.v.

Ebben a szakaszban hálát ad a meglévő közösségért, miközben könyörög is értük. Pál hiszi, hogy az az Isten, aki elkezdte bennük a munkát, az el is vezeti a célhoz a filippibelieket.

Aktívan gyakorolták az evangélium hirdetését. A gyülekezet nemcsak hisz, hanem szolgál is. Nemcsak az evangélium áldásaiban részesülnek, hanem készek beállni a szolgálok sorába. Pál pedig biztatja őket. Hiszen a Krisztus melletti szolgálatnak minden időben megvoltak és megvannak a nehézségei és szenvedései. A Krisztusért elviselt szenvedésekre pedig úgy tekint, mint kegyelemre. Ezáltal is megerősíti őket abban, hogy Őhöz tartoznak.

Fil1,29: „²⁹Mert nektek nemcsak az adatott meg Krisztusért, hogy higgyetek benne, hanem az is, hogy szenvedjetekek érte.”

Megerősíti őket abban, hogy, aki elkezdte bennük a jó munkát, az el is végzi a Krisztus Jézus napjára. S ezt a munkát nem Pál kezdte el, hanem a tőle sokkal hatalmasabb Isten. Ennek az Istennek ad hálát Pál a gyülekezet szolgálatáért. Ha azt képviselnék, amit Pál kezdett el, akkor feladhatnák, aggódhatnak és félhetnek, de „a Krisztus Jézus szolgája” közvetítette irányukba Isten kegyelmét, békességét, a megbocsátást és azt a szeretetet, amelyet Isten az Ő Fiában megmutatott a Filippiben élő testvéreknek is. A megváltás munkája elkezdődött a közösség életében, s ennek befejezője a kegyelmes Isten lesz.

S míg az ember tulajdonságai közzé tartozik, hogy valamit elkezd, halogat, s végül be sem fejezi, addig a mi Istenünket nem így ismertük meg a Szentírás lapjain. Elvégeztetett értünk a megváltás. Jézus Krisztus napjára pedig mindez nyilvánvalóvá lesz.

A filippiek nagyon közel állnak Pál szívéhez, s Krisztus Jézus szeretetével vágyódik is utánuk. S csak azért könyörög, hogy a szeretet gazdagodjék bennük. Nem elégedhet meg egy gyülekezet sem jelenlegi helyzetével. Mert a szeretetet nem lehet keretek közé szorítani, s kimondani, hogy nálunk így szokás szeretni, s ez elég ebben a gyülekezetben. A szeretethez társul az ismeret és a megértés, s a helyes ítélőképesség. Viszont a tisztaság és a kifogástalanság nem emberi produktum, hanem egyedül Krisztus által születhet meg az ember életében. A gyülekezet egyedül Jézus Krisztus által lehet az igazság gyümölcsével teljes.

12-17.v.

Ebben a szakaszban van a levél lényege. A filippibeliek aggódnak, hiszen azt, aki gyülekezetüket alapította már nagyon rég látták. Erre érkezik egy levél, amelyben Pál köszönti a közösséget, örül nekik, imádkozik értük, s végül ebben a szakaszban kiderül, hogy börtönben van. S így választ kapnak arra, hogy miért nem látták már 4 éve.

12-14.v.

Egy börtönben ülő ember van előttünk, akit bármikor kivégezhetnek, s mégis tud örülni. S nem az határozza meg, ami körülötte van, hanem az, ami belül. Krisztus lakik az ő szívében, s ez a lényeg nem a pillanatnyi helyzete.

S míg azt gondolnánk, hogy Pál bezárásával korlátozva volt az evangélium ügye és a misszió, addig Pál azt szeretné a gyülekezet tudtára adni, hogy a jelenlegi helyzete is az evangélium terjedését szolgálja. Pál hisz abban, hogy még az akadályok által is képes az Úr előre vinni az ügyét. Titeket az érdekel, hogy mi lesz, én elmondom nektek, hogy mi van. A jövő felől való aggodás meg tudja ölni a jelen tetteit. De Pálra ez nem érvényes, mert nem saját sorsa felől, és az evangélium sorsa felől aggodik, hanem hirdeti az evangéliumot azoknak, akik a közelében vannak. S így ismerté lett az egész testőrség előtt. Mert kezét-lábát bilincsbe verhetik, de a száját nem tudják befogni. A testőrség alatt, a császár helyőrségét kell érteni, ami kb. 9000 katonából állt. Pál beszél ezekkel a katonákkal, s nem a saját szabadulási tervéről, hanem az ő szabadulási tervükről, ami egyedül az Isten egyszülött Fiának kereszthalála és feltámadása által lehetséges. A levél végén úgy ír erről a csapatról, hogy: „Köszöntenek titeket a szentek mind, főként pedig a császár udvarából valók”(Fil4, 22)

A testőrség mellett még „mindenki más előtt”-ről is ír, akik tudták, hogy Krisztusért viselt bilincseket. Pál szenvedése így erőforrássá válhat a gyülekezet előtt. Olyanokról ír, akik a fogság körülményeiből bizalmat merítettek, félelem nélkül bátran szólták az evangéliumot. Áldás azt látni, hogy míg elfogták Pált Krisztus követői nem tűntek el, s félelmük nem vált akadállyá, mint egykor Jézus elfogása után- nem nagyon hallunk a tanítványok bizonyágtételéről, annak ellenére, hogy közvetlen ott éltek Jézus mellett, hallották tanításait és látták a csodái sorozatát.

Az evangéliumnak a hirdetése nincs egy emberhez kötve. Mint, ahogy abban az időben most is vannak, akik az evangéliumot bátran szólják. Nem tartottak attól, hogy úgy végzik, mint Pál. Ahol Isten Lelke munkálkodik ott előre megy az evangélium ügye. Tudják, hogy

cselekedniük kell és nem az ő bátorságuk ez, hanem Isten Lelke vezeti őket. A Krisztus testének tagjait fel tudja használni az Úr.

Hadd örvendezzünk minden időben a Krisztusról szóló evangéliumnak.

2Tim2,8.9. „⁸Emlékezz arra, hogy Jézus Krisztus, aki Dávid utóda, feltámadt a halottak közül. Erről szól az én evangéliumom, ⁹amelyért még bilincseket is viselek, mint egy gonosztevő. **Az Isten ígéje viszont nincs bilincsbe verve.**”

15-17.v.

Nem mindenki kedvelte Pált, Sőt voltak, akik örültek annak, hogy végre eltűnt, s ők kibontakozhattak. Nem egy a motiváció, amikor az Ige megszólal. Két tábor alakult ki. Az egyik tábornak nem tiszták a szándékai. Vannak, akik irigységből és versengésből Pál felé akarnak emelkedni, mintha az lenne a lényeg, hogy legyőzzék Pál „hírnevét”. Mintha ellenfelük lenne Pál, akinek elsődleges célja az evangélium hirdetése és terjedése. A jelenleg szolgálók kapcsolatait is többnyire ez teszi tönkre. Az irigység és a versengés. Ott van a gyülekezeteinkben és ott van sajnos sokszor még a családjainkban is, s én akarok nagygyá lenni, miközben neki növekednie kell nekem pedig kisebbé lennem. De amíg nem jutok el eddig az állapotig, és nem tartom Krisztust nagyobbnak önmagam szolgálatánál, addig nem értettem meg a lényegét.

A másik tábor pedig jóakaratból, szeretetből és tiszta lélekkel hirdette az evangéliumot. De soha nem a táborok tagjain áll vagy bukik az evangélium terjedése. Isten még egy rossz igehirdetőt is fel tud használni, hogy szóljon hozzánk. Nem én döntöm el, hogy ki az aki irigy, verseng, szeretet vagy a lelkének milyen az állapota. Ettől szabadok vagyunk, nem a mi dolgunk más szolgálatát minősíteni, amíg Krisztusról szól az evangélium, addig Isten olyan helyekre képes növekedést adni, amelyekről emberileg már lemondanánk.

Gal 1, 8.9. „⁸Viszont ha még mi magunk, vagy egy mennyből való angyal hirdetne is nektek evangéliumot azonkívül, amit mi hirdetünk, átkozott legyen! ⁹Amint már korábban is megmondtuk, most ismét mondom: ha valaki nektek más evangéliumot hirdet, azon kívül, amelyet elfogadtatok, átkozott legyen!”

Ha az ellenfelelek Pál személye ellen is vannak, Pál feléjük kerül, mert nem az érdekli, hogy őt kedvelik-e vagy nem, hanem az érdekli, hogy Krisztust hirdessék.

Az eredményben pedig már ott van Isten munkája. Ámen

Imaközösség

Utóima: Istenünk, Atyánk az Úr Jézus Krisztusban!

Köszönjük, hogy Te ma arra tanítasz bennünket, hogy mi az, ami fontos. Vezess hát abban, hogy helyesen meg tudjuk ítélni a saját életünkben, hogy mi az, ami első helyre kell, hogy kerüljön, amikor Neked szolgálunk. Köszönjük, hogy Benned és Általad értelmet és minőséget kap az a szó, hogy szeretet. S ígéretünk van arra, hogy ez a szeretet növekedhet bennünk.

Segíts abban, hogy életünk gazdagon teremje azokat a gyümölcsöket, amiből másoknak is tudunk adni. Te áld meg mindazt, amit hallunk, szólunk és cselekszünk.

Te segíts bennünket Urunk abban, hogy ne csak hirdessük az Igét, hanem szenvedni is tudjunk az evangélium ügyéért. Hadd tekintsünk ma is hittel Fiad kereszthalálára, aki az általunk vélt legnagyobb vereségben Teáltalad a legnagyobb győzelmet aratta.

Könyörgünk az ittlévő testvérek hitéletéért és imaharcaiért, imádkozunk azokért, akik ma nem lehetnek velünk. Eléd hozzuk családtagjainkat közel és távolban, hogy Te viseld gondjukat mindazoknak, akik mellett nem lehetünk ott testileg. Őrizd a kezeléseik alatt álló testvéreket, s kérünk Te vigasztald a gyászolókat. Fogadd kegyelmedbe előrement testvérünk családtagjait.

Az Úr Jézus Krisztusért, hallgasd meg imánkat. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Áldás: „³⁴Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! ³⁵Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.””(Jn13,34.35.)Ámen

Ének: 397:1-5: „Ó, Sion ébredj...”